

Forsvarsministeren (Poul Hansen): Heller ikke jeg betragter det ærede medlem hr. Aksel Larsens ændringsforslag til dagsordenen som nogen forbedring, og jeg må anbefale at stemme imod det.

Til det ærede medlem hr. Alfred Jensen skal jeg sige, at jeg finder fremdeles ingen anledning til at gå ind i en diskussion med ham, men jeg synes, det er rigtigt at rette en misforståelse, som han og muligvis — sådan forstod jeg det — også bladet Jyllandsposten har gjort sig skyldig i. Vi har ingen amerikanske depoter her i landet, derimod danske depoter, hvori vi opbevarer den ammunition og udrustning, som vi har modtaget som amerikansk våbenhjælp. Det er det, der er tale om, ikke det andet.

Til det ærede medlem hr. Aksel Larsen må jeg sige, at også efter hans indlæg her i dag synes jeg stadig, det gælder, som jeg sagde til ham tidligere på dagen. Det ærede medlem udtalte sin tilfredshed med, at jeg havde opfattet, hvad han mente, og det takker jeg naturligvis for. Han ønskede en bevisførelse af mig for, at et forsvar kan nytte noget. Jeg mener, at jeg både i begrundelsen for det foreliggende lovforslag og også i de få bemærkninger, jeg gjorde til det ærede medlem, har anført grundene, og for mig i alt fald gyldige og tungtvejende grunde for, at vi skulle have et forsvar. Jeg er ked af, at jeg ikke kan kvittere for det ærede medlems venlige ord til mig med at takke ham for, at det, jeg havde sagt, var trængt ind i hans bevidsthed, for det var det åbenbart ikke. Det synes altså at være således, at selv om det ærede medlem har frigjort sig fra den hårde kerne, er den hårde skal tilbage.

Må jeg så til de ærede medlemmer hr. From og hr. Ole Bjørn Kraft sige, at det er naturligvis ikke min sag med de ærede medlemmer at drøfte vilkårene for debatten her i dag. De beklagede sig over disse vilkår. Man kunne måske ellers nok have lyst til at sige et og andet hertil, men lad det nu være. Men jeg synes alligevel, at der trods de venlige ord, som det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft henvendte til mig i den anledning, rettedes lidt af en bebrejdelse mod mig, og derfor vil jeg gerne sige, at det kan vel ikke undre, at man, når man nu i offentligheden har set en kampagne løbe af den art, som vi har set gennem de senere uger og

måneder bl. a. i det blad, jeg nævnede før, Berlingske Tidende, og jeg kunne tage Jyllandsposten med, godt kan føle lidt trang til at sætte visse ting på plads. Man må undskylde mig, at jeg har givet efter for denne trang.

Der er ikke så forfærdelig meget andet end spørgsmålet om lovforslagets karakter af bemyndigelseslov, jeg har grund til at beskæftige mig med i denne omgang.

Det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft syntes, at det mest var udenværker, jeg havde beskæftiget mig med. Må jeg dertil sige, at om selve de hovedspørgsmål, som vedrører forsvarrets reelle omfang og karakter inden for den lovgivning, der nu måtte blive tale om, er der jo i regeringens oplæg og i min fremsættelsestale gjort rede for vore synspunkter. De ærede medlemmer har gjort rede for deres synspunkter her, og nu synes jeg, at den videre behandling, også spørgsmålet om vi kan komme til enighed om tingene, må finde sted under udvalgsbehandlingen, fordi der til en sådan forhandling må foreligge også oplysninger, som det måtte være betænkeligt at meddele offentligheden.

Hvad angår spørgsmålet om bemyndigelseslovgivning må jeg sige, at jeg opfatter de bemærkninger, der er gjort her i dag, på den måde, at det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft åbent erkender, at han i sin tid tilsluttede sig en lovgivning af den karakter, og nu i dag siger, at han har fået en anden opfattelse, og det er jo en ærlig sag. Det ærede medlem hr. From var på det område, hvis jeg må have lov til at bruge det udtryk, en lille smule mere ulden. Jeg erindrer meget vel, at det ærede medlem gjorde disse principielle bemærkninger i udvalget i sin tid om bemyndigelseslovgivningen. Det, jeg synes er afgørende, er dog, at vi var enige om det grundlag, nemlig det lovudkast, som vi skulle gå til vore partier med. Når det fremsatte lovforslag har den karakter, som det har, havde jeg derfor grund til at gå ud fra, at det kunne vinde tilslutning her. Jeg kunne måske i denne forbindelse føje til, at her har vi et af eksemplerne på, at det kunne have været nyttigt at fortsætte arbejdet i det forsvarspolitiske udvalg, vi havde, for så var vi i hvert fald ikke kommet ud for, at der nu på dette område er gjort et mere eller mindre forgæves stykke arbejde, som vi skal til at lave om,